Quelle: http://manuscripta.at/?ID=32270
Copyright: Lilienfeld, Zisterzienserstift

hodie diuinitas di q̃ ds ē humanitas sacrosanctissime
ac intimate ūgnus Marie. qd̃ nullo ordo rerū.
nullaq̃ pus natā cognouāt unit̄. hodie celestis
sponsus uncti[illegible]ima ⁊ substantiua sponse suae
oscula ruit. ⁊ oplet̄ illud spūalis amoris uaticinū qd̃ uncticis sponsa ocinit. osculet̄ me osculo oris sui. Hodie os paschalis agni qd̃ ñ cōmanuet̄ exo. exosse prhoplasti. ⁊ caro ubi erim ex carne primi parentis prodit. sic abruptio adā ipse qq̃ gutturū maceriū inspū di uiui pdūt lo qns de x̄. h os unq̃t exossibus meis. ⁊ caro de carne mea. ppt̄ homo patrē ⁊ matrē relinq̃t. ⁊ adhēbit uxori suae. ⁊ erit duo in carne una. Ds in tpranis apls ait. sacramentū unq̃t hoc magnū ē. ego aūt dico uidō ⁊ homine: in ūbo. ⁊ in Maria. in xpō et in ecclesia.

Denique tanta fuit generositatis h̄ dies be annūtiationis quā fēc̄ dis erat insignis. ut mito censeat̄. ⁊ sit sollēpnitas sollēpnitatū. ⁊ celebtas celebtatū. ergo ⁊ pncipium omnū sanitatū. ⁊ medicinale remedīū orbis terre. Hac enī die febs dcta. hac die cancēr illud peccati. qd̃ in totū mundi orep̄ adpīme irrepserat unpsa sua uena siccat̄. unta ꝓchysi redintegra creuit. clemēntia celi boūb: aperit̄. cherubyn de custodia ūgni ure ac romphea ūstulis ut ꝓ xpm̄ sit patula adhymnit̄. Tota demū maledictio pīme nocuis q̃ xpe ipenis ⁊ erue hominē alte profundeq̃ infecerat. mutat̄ auferit̄. abradit̄. prsus in xpo ⁊ in ūbstoctione ūgnis glose Marie. Xpe enī ē ille tener uimeū ūgni. q̃ apt̄ noluīt regnoz in dolo regni sapientissimi sedet. q̃ ē de ūgine nat̄ ut uīmis ñ ut homo de hominib: orit̄. Ordo enī generationis deposē. ut filū genat̄ diuoz cōmixtione maris feminē q: decurrat. Certin glō sa ūgo regina mundi maris oscia ñ ē: ūgo dīnī ē ūgni tūcq̃ uimeū. ūgnū sune. sapia dei patris ē. vñ in ꝓbolis de sapia loqt̄ salomō dicēs. ūgnū uxorē hīs q̃ apphendet̄ eī. Terra ū Maria ē cui ure fruct̄ erat sublimis. lg x̄ ē uimeū ūgni. q̃ ē aput patrē sine mat̄. ē uimeū ure q̃ ē apt̄ matrē sine patre.

Quid denique dignū de hac tra h̄ uimeū dici. atq̃ q̃cūq: moralī sufficiat. Ituū uimeū tra ē templū dīnī. sacrū spē sci. porta celi. iānua paradysi. domī dī uiui. scala spē sci. solū altissimi. tūs filii dei. Hec ē ra singularis. de cui tuno nouū adam erat format̄. ⁊ in paradyso voluptatis tā qm̄ in uuo ūgneo locat̄. formatū aūt hominē de luto ure. genesis septima testat̄. formatū aūt dīs hominē de luto ure. Terra sane luto. humanitas ē in deo. unita. ubi ūcarne ofiliū. unū fēc̄ exsputo. ⁊ lumīt oculos cēci nati aūt euglin. Unita q̃ humanitas. in sputo qd̃ excaprte. Fluit diuinitas. in luto ⁊ luto qd̃ exita ⁊ ūque oficit̄ ex humanitate ac diuinitate subsistens ihe xpe. i. ds ⁊ homo intelligit̄. Ca q̃ hac unita ūgnus in hoc loco mirabili ūbrum carō fēm ē ⁊ ha. ī no. hoc op̄ admirabile iacob patriarcha inspū ēnent ⁊ stupens in admiratione ōusus de sac sci ūgne ait. Quā tribil ē loc iste. ñ ē hic aliud ñ. do. d. ⁊ p. ce: Ve dīs ē. milo. is. ⁊ e. n.

Quam tribil ē loc iste ūgnē: in q̃ dei filū humanat̄ inter seipsum. in q̃ diuinitas humanitati ommigt̄. Terribil ē plane iste loc. ⁊ tribile ē incarnationis op̄. qā in hoc loco ille incarnat̄. q̃ ē tribil ī israhel sup filios ho. q̃ ē tribilis illi tribili. i. morti q̃ aufert spīm̄ principū ap̄ reges t̄. Ligo dicere dō. qm̄ tribilis ē. o. t. do. ē locus iste tribil ē: qā tribil iste humanat̄ in suba uti matrīn. porrima ācis diabōlī uentilans. portas quas tribules ofrig̃ atrīn. Jon ē h̄ aliud ñ. do. dī. Q ē h̄ q̃ de ūgine coep̄ assumit humanū aliud. ñ dom̄ dei. i. xpe ds. Aliud ñ ē qm̄ pat̄ ds. licet is ñ str ille qui put̄. Vel ñ ē hic uter ūgnis in q̃ ds humanat̄. ñ ē plane ñ dom̄ dī. Homilie habitaū homo in illis cōplexus. s: sola diuinitas ueni infemina. ⁊ nescia uiri ūgo